

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

"Vy jste ji viděla, jak pravíte, paní Fairfaxová, jak vypadala?"

"Ano, viděla jsem ji. Dvěte ji delší byly dokořín otevřeny; a, jelikož byla doba vánoční, služebnictvo smělo se shromáždit ve dvoraně, aby poslechlo, jak některé z dam zpívají a hrají. Pan Rochester chtěl, abych tam také šla a já usedla v těchém koutku a dívala se na ně. Nikdy nespatri-li jsem krásnějšího obrazu; dámy byly oděny šarokrásně; většina z nich — uspoř z těch mladých — vypadala slavně; ale slečna Ingramová byla dožadista královna."

"A jak vypadala?"

"Vysoká, pěkných prsou, o-bilých ramen; dlouhé, pávabné vlasy; temnější pleť, čistá a lesklá; usměvavé oči; oči skoro jako pana Rochesterova, volně a černě a tak zářivé, jako její klenoty. A pak měla tak krásný vlas; jak by vám černý a tak výborně upravený; korunu silných vrchoň vlasů a uprostřed nejvyšší a nejvyšší si kadeře, jaké jsem kdy viděla. Byla oděna v bílé; šerpa jantarové barvy šla jí přes ramena a přes prsa, uzavřena pouze po boku a splyvala s dlouhými, řasnatými koleni ke kolennům. Měla též květy jantarové barvy ve vlasích; očiž žel se pěkně od vyztupující spousty jejích kadeří."

"Byla ovšem velmi obdivována?"

"Ano, skutečně; a to nejen pro svou krásu, ale pro své vzdělání. Byla jednou z těch dam, které zpívaly; jeden pán doprovázel ji pianem. Ona a pan Rochester zpívali duet."

"Pan Rochester? Nověděl jsem, že umí zpívat."

"Oh! on má krásný hluboký hlas a vybraný vkus hudby."

"A slečna Ingramová; jaký hlas má ona?"

"Velmi krásný a silný; zpívala roztomile; byl to požitek ji poslechnouti; a zabrála potom. Nedovedla hudbu posouvat, ale pan Rochester ano; a slyšela jsem ho říci, že její výkon byl znamenitý."

"A tato krásná a vzdělaná dáma není dosud vdána?"

"Zdá se, že ne; tuším, že ona a její sestry nemají příliš velké jmění. Statky starého Ingrama byly dosud zadluženy a nejstarší syn přišel skoro o všechno."

"Ale divím se, že žádný bohatý pán nebo slechtice se pro ni neoznával; pan Rochester ku příkladu. On je bohat, není-liž pravda?"

"Ach, ano. Avšak, víte, jsou všem značně rozdílní; pan Rochester je skoro čtyřicetník; jí je jen dvacet pět."

"Co na tom? Každodenně uzavírají se ještě nerovnější sňatky."

"Pravda, ale tuším, že pan Rochester sotva chová po lobnou myšlenku. Avšak vy něco nevíte; sotva jste okusila trochu čaje."

"Ne, mám víc žití než chuti k jídlu. Dovolíte mi vzít si ještě šálek?"

"Chtěla jsem znovu vrátit se k možnému sňatku pana Rochesterova s krásnou Blankou; tu však vstoupila Adéla a hovor obrátil se v jiný směr."

"Osamotněví večer ještě jednou přemýšlela jsem o tom, co mi bylo sděleno, pohlédla jsem do svého srdce, zkoumala jeho myšlenky a cíty, a usilovala jsem o to, abych ty z nich, které tékaly neohmame-nou a nevyšlapanou prostorou o-braznosti, pevnou rukou přivádla zpět do bezpečné obrady zdravého rozumu."

"Když jsem v panství své přemýšlela a naděle, tušba, počítech, jež jsem chovála od věrnějšího věžera — o celkovém rozvířeném stavu duševním, jenom jsem hová-la skoro celých stránce dnů minulých; a když rozumu konečně pronesl svůj klidným způsobem prostou, neblženou řeč, dokazující, že jsem zavržla skutečnost a dy-chtivě postavila uzdu sladké snivosti, — vynasla jsem rozsuděk v této smysli:

"Že nikdy nedělehal větší bloud než Johana Eyrova doeb života; že bláhovější obomanece nikdy nekochal se na sladkých iluzích a ne-

polykal je, jakoby to byl nápoj lahodný."

"Ty," pravila jsem, "miláčkem pana Rochester? Ty jsi nadána mojí baviti? Ty máš nějakou důležitost pro? Jdi tvá bláhovost trápí mě! A ty jsi měla potěšit z nahodilých důkazů přednosti — důkazů projevových urozeným pániem a mužem světa odvěle žen a nováčků. Čeho jsi se odvážila! Ubahy počítáš bloudit! — Ani osobní prospěch nečiníš tě domřejším? Ty's opakovala si dnes ráno ten krátký výjev minulého večer? — Zastí svou tvář a zastýš se! On pravil cosi lichotného o tvých očích, že? Šlepně loutko! Otevři jejích kaldu věcka a pohlédni na svou vlasť neblabou ne-smyslnost! Žádné ženské neprosprávy lehození jejího představeného, který nikterak nemůže pomýšlet na sňatek s ní; a je to šílenství ode všech žen, popřítí v sobě přá-polat tajné lásky, která, nepostu-je-li se a neuvědomí, musí sžrati život, který jí žije; a jestli se od-halí a opětuje, musí věsti jako o-běť bludičky do bahutých pu-stin, z nichž není vyproštění."

"Slyš tedy, Johano Eyrova, svůj rozsuděk; zitra postav před sebe zrcadlo a vytkneš křivdu věr-ně svůj vlastní obraz, neumířňuje-jeho chyby; nevynechej žádný lahký rys, nebludíš ani jednu nemilou nepřavdivost; pod něj napíš: 'Podobizna vyhovavá, boze stýkaj, chudě a prostě!'"

"Potom vezmi kus kladky slo-nové kosti; jednu takovou máš ve svém šatníku; pakohy; vezmu paletu, smíchej své nejvšestější, nejpeknější, nejjasnější barvy; vyber si nejmenší štětec ze sr-ští velbloudí; narysuj bedlivě nej-krásnější obličej, jaký si můžeš pomyslet; vymaluj jej v nejmen-ších stíních a nejlépeznějším ná-dochu ale popisu, jaký podala pa-ní Fairfaxová a Blanche Ingramo-vě; vzpomni na havraní kadeře, orientálský zrak. — Jakže ty se-praveš zase k panu Rochesterovi? Pozor! Žádné zadonění! — žádné otřívání! — žádné litování! Štěpka pouze rozumu a rozhodlost!

Připamatuj si vznešené a přeč-li-né obrysy, řeckou štíji a poprá, okrouhlé a odlišné ráme odhale-né, jako usměvavou ruku; nevy-nech ni diamantového prstenu ani zlatého náramku; vypočítvej věr-ně šat, vzdělané krajky i třpytný atlas, pávabnou šerpu a zlatou rži; nazvi jej 'Blanche, dáma u-rozená a vzdělaná!'"

"Kdyby snad v budoucnosti ti napadlo, že pan Rochester dobře a tebou smýšlí, vyndej tyto dva o-brazy a srovnej je; ři: 'Pan Ro-chester lebeč by získal lásku té vznešené dámy, kdyby chtěl se o ni ucházet; jest však možno, aby plynul jen jednou vášnou my-šlenkou na tuto neholnou a bez-významnou osobu?'"

"Fčím to," rozhodla jsem, a umínivši si tento záměr provésti, utišila jsem se a usnula."

"Dostala jsem slova. Hodina — dvě — stačila načrtnout moji po-dobiznu křivou a za nečtyřech čtr-náct dní dokončila jsem miniaturu domnělé Blanky Ingramovy na slovné kosti. Byl to spanilý obli-čej, jenž srovnán s mou hlavou v křivě provedenou. Hál se od ní tak nápadně svou krásou, že vsta-lho rozpor; ani nebylo si možno přelstavit. Měla jsem z toho díla užitek ten, že zaméstalo moji hlavu i ruce a dodalo síly a úre-rosti novým dojmům, jež přála jsem si neudělitně vtisknout do srdce svého."

"Za nedlouho učela jsem přímou bláhovostí si k této násilné změ-ně, již jsem podřídila své cíty. Dí-ky jí, byla jsem a to čísti přibá-dám usledováním a naprotím klá-dou, které zastihnuce ne nepří-pravenou, jisté byly by moje po-skodily nejen tělesně, ale i dušev-ně."

Kapitola XVII.

Týden přitál a dosud nepříšly žádné noviny a pana Rochestero-vi; deska dnů uplynula a on stále nepřicházel. Paní Fairfaxová pra-vila, že jí nikterak nepřekvapí, pojedle-li rovnou z Leas do Lou-ny a odtud na pevninu a neukáže-

li se v Thornfieldu zas po celý rok; nezdávka opustil prý svůj dům způsobem zcela kvapným a nenadány. Když jsem to uslyše-la, počala jsem dít zvláštní ehlad a slabost v srdce. Skutečně jsem pozorovala, že prodělávám trapný pocit zklamaní; avšak sebravši svůj duševní a pamatujíc na své zásady ihned ovládnula jsem zase své počty, a bylo divno, jak jsem dovedla přemoci své chvilkové po-ehybení — jak jsem oděnila myl-nou domněnku, že by cestu pana Rochesterova byly věci, v níž bych měla mít nějaký životní zájem. Ne že bych se sama ponožovala o-trackým seznáním své podřizova-ní, nýpakt řekla jsem sama k so-bě:

"Nemáš činit s pániem z Thorn-fieldu ničeho vle, než přijmouti plat, který ti dává za vyučování své sechovavky, a býtí vyděnou za takové přívělivé a vřelé zachá-zení, jaké máš právo očekávat od něho, komu-li svou povinnost. Do-lice věz, že to jest jediný závaž-kec, který on mezi sebou a sebou výžně uznává; proto nebuť jej předněmím svých nežujých cítí, svých vášní, záehvatů a tak dále. On nemá tvého druhu, děj se své třídě a měj věc úcty k sobě, než abys přivádla lódkou celého srdce i duše a síly, když takové něco se zde nevyžaduje a bylo by s opovr-žením zamítáno."

Pokračovala jsem pokojně ve svém doměním zaměstnání; ale stá-le i z novy temné domněnky ne-přestávaly toulati se mojí hlavou, zda bych neměla opustit Thorn-field, a stále mimovolně skládala jsem v duchu nabídky do novín a uzavřovala plány o nových mí-stech, neuznala jsem totiž zůsta-ti tyto myšlenky; nechtě vykléč a dleji ovšem, budoucí moji."

Pan Rochester byl prý již více než čtrnáct dní, když tu pošta přivezla paní Fairfaxové list.

"To je od pána," pravila ledle na nahlás. "Teď, myslím, se již do-víme, máme-li čekat jeho návrat nebo ne."

A zatím, co strhovala pečec a pročítala dopis, já brala si díl kávy (byly jsem si sušidání), byla horká a této okolnosti jsem přičítala silné pálení, jež ušle poedli-li jsem ve tváři. Proč má ruka se zachvěla, proč bozděky vyblá jsem jsem své šše do konvice, o tom raději nechtěla jsem přemýšlet."

"Nu, já myslím, že někdy má-me svať pokoj; ale teď možná budeme mít bezky na píno, aspoň na nějaký čas," pravila paní Fair-faxová dosud drže oznamení před břežím."

Děle, než jsem si dovolila zá-dati vysvětlení, zavázala jsem tkani-cek Adeline zástěrky, která se náhodou uvolnila, a podává jí také ještě kus pečiva a znovu na líčší jí mléka do hrnečku, pravila jsem lhostejně:

"Pan Rochester se, tuším, brzo vrátí?"

"Ovšem, ve třech dnech, po-vědí, to bude příští čtvrtek, a ta-ke ne sám. Nemí mi známo, jak četná společnost s Leas přijde s ním, zasílá rozkazy, aby všechny nejlepší ložnice byly připraveny a kuchyňa a salon mají se vyči-stit; a já mám přibratí kuchařky z hostince 'u Jitřin' a Milletta a odkud jen budu moct; a dámy přivezou si panské a páni své sá-m želi; tak budeme mít toho plný dům." A paní Fairfaxová požívala na rychlo svou sušlami, odkvapila, aby začala s určitým opatřením."

V těch třech dnech, jak pravo-kovala, bylo do skoku. Myslíla jsem, že všechny pokojy v Thorn-fieldu jsou úplně čisté a dobře zařízené; ale patrně jsem se kla-mala. Tě tři ženy byly zjednány na výpomoc, a takového drhnutí, ta-kového přístři, takového omývá-ní náteru a klepnání koberec, ta-kového sáníání a zavěšování o-brazů, takového krášení zrcadel a svícen, rozdělávání ohňů v tání-cích, vtráení božního prádla a pe-řin jsem neviděla nikdy ani před-tím ani později. Adéla bchala je-ko divá mezi tím vším; přibravši pro společnost a očekávání jejího příchodu zdily se uvádět jí do vytráení. Chtěla, aby žofie pře-kládla všechny její "toiletty", jak říkala láhno; aby vyřadila vše-cky, které byly "vyšle z vody"; a vymýdla a seřadila jí nové. Na-ma ovšem nedbala nic, jen dová-dila po příchodu pokojích, vyska-kovala a uskakovala a pustila a vřela se po žněnkách a nahro-

maděných polštářích a poduškách před ohromnými ohni hučícími v krbech. Od povinného vyučování byla svedozena. Paní Fairfaxová vzala si mě ku výpomoci a já byla celý den v apžírání, pomáhající (či překážející) jí a kuchařce, učle se dělali pečivo a sýry a francouzské pečlivky, nadívat zvoním a obklá-dat masy desertů."

Příchod společnosti byl očeká-ván ve čtvrtek odpoledne, o šesté hodině k obědu. V době mezi tím neměla jsem pokody zabývatí se nějakými chíměrami, a tak byla jsem pilná a veselá jako všichni — ovšem Adélu vyjímají. Přece však tu a tam dostala jsem mo-kré obkladek na svou veselost; a byla jsem přes své vlastní smůz-ny vržom zpět do hlše pochyby a o-bavy a temných předtuch. Tak by-lo, když jsem náhodou uřelín dyš-ke seledu třelého poslechli (které dosud bývaly vždy uzamčeno); zlehka se otvírali a propouštěli postava Grace Poolové, s čepcem, bílou zástěrou a kaprovníkem; když jsem viděla jí plížiti se po chodbě, při čemž její krok tlumou byl bakoromí; když jsem jí spa-řela dívat se do smyňech, na rá-by zprovržených ložnic — a pře-vě jen slovo septimní topiče o-bom, jak se ráduš ledí keř nebo čísti uměrněvé čínsa — nebo od-straňjí skřivny z odvěrájí, je pak již dlel. Tak chodivala, doba do kuchařné jedny za den, pozívala svou oběť, touřivala mařou dým-čičku o krby, a vracovala se s džbánem píva pro sebe, pro svou neohomnou úřelbu do své zasmá-kle hořejší komory. Pomze jednou za čtyřadvacet hodin byla lodi-ny pohromadě se spolu služebnicí dle; všichni usadili čes trávila v nějaké nízkostupní, drahocě jí-zbě drabčím poslechli; zle-veděla a šlo. A sánil smůla se sama so-bě tak opatně, jako byz spojovně jako vězeň v žaláři."

Nedivnějším bylo, že prani-keď v domě, vyjma jany, nevší mal si jejího chování a neznal nad-řin; žádný nehořel o jejího po-stavení nebo zaměstnání, nikdo neřitoval její opatřenosti a samo-ty. Jednou aři zaslechla jsem čast rozduřky mezi Leas a jednou ze služek a předněmím hovorů toho byla Grace. Lea povědala coš, nebo jsem nezachytila, a slu-žebnicí podřekla:

"Dostává pěkný plat, že?"

"Ano," řekla Lea; "já bych chtěla mít takový; ne, že bych si na svůj stěžovala, nie mě ne-přehá v Thornfieldu, ale má služ-ba není ani pětinou toho, co do-stává Poolová. A ona ukládá — každé čtvrtletí jde do spořitelny v Millettu. Nedivila bych se, kdyby usřádala tolik, aby mohla se stát samostatnou; kdyby o-všem chtěla odejít; ale myslím, že si přivykla mstít; a pak není jí dosud čtyřicet a je silná a se-hopná ke všemu. Bylo by to příliš brzo, proto ni opustit služ-bu."

"Je to rádná služebná, poví-dím," řekla služka."

"Ach! — ona rozumí tomu, co má dělat — nikdo by to nedovedl říci," odvětila Lea významně: "a ne každý by dovedl v tom chodit jako ona — ani za celou mzdu, kterou dostává."

"To ovšem ne!" zněla odpo-voď. "Jsem žalostiva, jestli já-jou —" (Pokračování.)

Při každé nemoci.

Každý lékař, nechtějuje ne-mě jakoukoli, v první řadě stará se o to, by dokonale vyčistil vnitř-nosti, protože by léky jeho mone-ti žádného účinku. Když byly vnitřnosti plny nestravitelných smáštětek potrav. Z toho dův-odu státle upozorňujeme své čtená-ře na to, by hned, jakmile zpoz-rují sebe menší nevolnost, vzali Trimerova Léčivé Hořké Vlnu O-vo je proedti dobře, ale zcela přirozeným způsobem, bez obřítí, bez bolesti, bez sešaknutí těla. Ono zá-roveň poschvíl jano, ale rozhod-ně celé zařívací ústrojí k peři a tím jest a pravdivá výhrana bitva o zdraví. Jest tedy vyhozenou prv-ní pomocí v každé době chorobě, zvláště pak dležitým lékem v ho-máších žaludkových a střev-ních. Vyčistěte tělo důkladně a udrzte je čistým — udržte si o-draví a zapuďte mnohou nemoc-hou! Způsobu v lékárnách Jus. Trimer, 1333-1335 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Kdyžkoli jest v domácnosti třeba léku na usnění těla, zvolte si Trimerův Léčivost. —Adv.

50,000 KNIH Uplně Zdarma

Je to závažná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví proutou, pochopitelnou řečí, jak lze vyhléztí ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezáživnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové onemocnění, revmatismus, kapavku a nově chycené nemoci, snížení soury mužové a všečny nemoci, vlastní mužim, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyhléztí. Oslahuje celé skládání vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvlášt-ních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplaceně, v prosté zabezpečené obál-ke. Neposílejte žádných peněz — pouze napíšte zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU. DR. JOSE LISTER & CO. 207-21 Fifth Ave., Chicago. Jméno: Adresa: Město:

THE MERCHANTS NATIONAL BANK OF OMAHA, NEB. UNITED STATES DEPOSITORY Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00. The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně. Chceme s vámi obchodovat. LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President, Vice-President. FRED P. HAMILTON, B. H. MEILE, C. B. DUGDALE, Cashier, Asst. Cashier, Ans't. Cashier.

ROYAL Pivo. 72 kvartů \$6.75. Pošlete nám svou ob-jednávku na sud piva je-ště dnes. Za správnou do-dávku a spokojenost ručime. Lahve Vám dame na úver, ne-žeme přesvědčení, že je vrátíte v pořádku. THE ROYAL BREWING CO. 306-12 West 6th Str., Kansas City, Mo. Boh. D.

Přestěhoval se Dr. J.W. NOVAK zubní lékař. Přestěhoval se do Karchach Bk. 15. a Douglas ulice čis. pokoje 308. Rohová místnost na dru-hé podlaže nad Ryan Jewelry Co. Tel. v úřadovně: Dou-glas 5077. Tel. residence, 915 Willi-am ul., Douglas 6013.